

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ*

THE DEVELOPMENT OF READING AND WRITING SKILLS OF 3RD
GRADE STUDENTS BASED ON ACTIVE LEARNING AND COLLABORATIVE
LEARNING OF AN ENGLISH COURSE

จิตติศักดิ์ แดนดงเมือง

Jittisak Dandongmuang

อธีราชย์ นันขันตี

Athirach Nankhantee

พิจิตรา ธงพานิช

Phichitra Thongpanit

มหาวิทยาลัยนครพนม, ประเทศไทย.

Nakhon Phanom University, Thailand.

E-mail: jittisaksy@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษให้ตามเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยขั้นต้นและเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน สถิติที่ใช้ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 12.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.11 และมีความสามารถในการทำแบบทดสอบหลัง

* Received: 12 July 2024; Revised: 31 July 2024; Accepted: 13 August 2024

เรียนมีค่าเฉลี่ย 16.97 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.86 ของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) การเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย 12.22 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้ และมีคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ย 16.97 คะแนน อยู่ในระดับดี 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

Abstract

The objectives of this research article are: 1) to develop of reading and writing skills of 3rd grade students based on active learning and collaborative learning of the English course meeting the criteria of 80, 2) to compare the learning outcomes of reading and writing skills of 3rd grade students based on active learning and collaborative learning of the English course before studying and after studying, and 3) to study student satisfaction with learning through English course. This research is preliminary and experimental. A sample of 36 people was used. The statistics used are percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The results showed that; 1) reading and writing skills of students based on active learning and collaborative learning of the English course, before learning, the average score was 12.22 points from a full score of 20 points, accounting for 61.11 percent. On the other hand, after learning, the average score was 16.97 points from a full score of 20 points, accounting for 84.86 percent per the set criteria. 2) Comparison of reading and writing skills based on active learning and collaborative learning of the English course before studying and after studying, before studying, the average was 12.22 points at a fair level. After studying, the average was 16.97 points a good level. And 3) The satisfaction of the students with the English course is at a good level. The mean was 4.34 and the standard deviation was found to be at 0.77.

Keywords: Learning Management, Active learning, Collaborative learning

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ปัจจุบันมีการใช้กันแพร่หลายมากขึ้น โรงเรียนส่วนใหญ่หันมาให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ แต่ในการเรียนการสอนนั้น เน้นไปทางภาคทฤษฎีมากกว่าการสื่อสาร การสื่อสารควรถูกให้น้ำหนักภาคทฤษฎี เพราะว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เพื่อว่าในอนาคตภาษาอังกฤษจะถูกใช้ในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น อย่างเช่นในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น หรือในอนาคตที่ต่างชาติเข้ามามีบทบาทในการทำงานหรือชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้ด้านภาษา นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนหรือการทำงานได้มากยิ่งขึ้น การพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้นั้น ไม่ใช่แค่การเรียนอย่างเดียว แต่ที่นักเรียนต้องมี คือการที่นักเรียนมีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษและสามารถกล้าแสดงออก หรือกล้านำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างไม่สิ้นสุด นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำภาคทฤษฎีได้ดี แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้มีประสิทธิภาพ จากการวิจัยการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 (กาญจนาพร รุจิโณม, 2561) พบว่าการศึกษาในประเทศไทยเน้นให้ศึกษาเกี่ยวกับไวยากรณ์ คำแปล และการอ่าน ซึ่งไม่เน้นการสื่อสารจึงทำให้ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยได้อันดับที่ 53 ของ 80 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก หรือก็คือเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำ ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีการใช้บ่อยมากขึ้น และสามารถพบเห็นได้ในทุกที่ ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น การศึกษาเน้นไปทางภาคทฤษฎีมากกว่าการอ่าน คนไทยส่วนใหญ่เลยเกิดปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างเช่น อ่านผิด ออกเสียงผิด

หรืออ่านไม่ได้ เป็นต้น ในทางโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับไวยากรณ์มากกว่าการอ่าน จึงทำให้คนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์หรืออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาของชาติ ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่กระนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) สาเหตุและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาไทย คือ จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไป การขาดครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ หรือเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีจำกัด และเวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ในการสอนทักษะอื่นที่เห็นว่าจำเป็นกว่า เช่น การอ่าน จึงทำให้การฝึกฝนและการเรียนรู้ทักษะการพูดของผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อสารได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนมากยังมีปัญหาด้านการพูดหรือการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้น การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่องการสื่อสาร จะนำทักษะด้านการสื่อสารไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไปได้ในอนาคต กระบวนการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่กระทำลงไป โดยครูผู้สอนต้องจัดให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน และมุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ได้ (จิตติน เพลงสันเทียะ, 2564) ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างมาก เพราะผู้เรียนได้ฝึกฝน เรียนรู้ และเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารได้ดีมากขึ้น โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการสอน 4) ระบบสนับสนุน กระบวนการสอนมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการสอน 2) ขั้นศึกษาความรู้ 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม 4) ขั้นสรุปความรู้ 5) ขั้นนำเสนอผล

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้น จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ต่อยอดได้ในอนาคต การจัดการเรียนรู้เชิงรุกยังสามารถกระตุ้นและส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ค้นหาความรู้ การแลกเปลี่ยนความคิด การเสนอความคิด และการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน (วรพงษ์ แสงประเสริฐ, รุ่งทิวา แยมรุ่ง และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, 2560) จากการเห็นปัญหาและ

ความสำคัญของการหากระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงอาศัยหลักการและแนวคิดของการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ให้ตามเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยขั้นต้นและเป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลนครพนม จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 279 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลนครพนม จำนวน 1 ห้อง คือ ห้องประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 36 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling) จากจำนวนห้องทั้งหมด 8 ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยนี้ ประกอบด้วย

1. แผนจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ 1 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการอ่าน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการเขียน
4. แบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผน เป็นเวลา 8 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ และกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

2. การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับวัดผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ จำนวน 1 ฉบับ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ และ ข้อสอบปรนัย 1 ข้อ สำหรับใช้ทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบอัตนัย เกณฑ์การให้คะแนนคือ 5 ระดับ คือ ระดับ 1 คือ ปรับปรุง ระดับ 2 คือ พอใช้ ระดับ 3 คือ ดี ระดับ 4 คือ ดีมาก ระดับ 5 คือ ยอดเยี่ยม

3. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการเรียนตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความพอใจในระดับมากที่สุด พอใจระดับมาก พอใจระดับปานกลาง พอใจระดับน้อย พอใจระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการสอน

ทุกชั่วโมงการเริ่มเข้าสู่บทเรียนผู้วิจัยจะอธิบายวัตถุประสงค์ ความสำคัญในเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละชั่วโมงให้นักเรียนรู้

2. ขั้นตอนการสอน

ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 10 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ขั้นศึกษาความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ขั้นสรุปความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ขั้นนำเสนอผลงาน

2.1 ก่อนทำการสอนผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 5 ข้อ กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง และได้ทำการบันทึกผลหลังจากที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ หรือ 10 ชั่วโมง รวมถึงทำการตรวจใบงาน/ใบกิจกรรมที่นักเรียนจับกลุ่มทำในแต่ละชั่วโมง เพื่อเป็นการวิเคราะห์ผล

3. ขั้นสิ้นสุดการสอน

3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 5 ข้อ กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.3 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วตามที่กำหนด ผู้วิจัยจะนำผลคะแนน ผลการประเมินที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอน และการสร้างชิ้นงาน มาวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของการประเมิน (IOC) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ .50 ถึง 1.00

1.2 การหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ดังนี้

(1) ค่าความยาก (p) มีค่าความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ (0-1.00) r ที่เหมาะสม $r > 0.20$ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(2) หาค่าความเชื่อมั่นแบบคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 มีค่าเท่ากับ 0.88

2. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐานคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทักษะการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน

คะแนนทดสอบ (20 คะแนน)	N	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับ
ก่อนเรียน	36	12.22	61.11	พอใช้
หลังเรียน	36	16.97	84.86	ดี

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย

12.22 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้ และมีคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ย 16.97 คะแนน อยู่ในระดับดี สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนทดสอบ (20 คะแนน)	N	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	T
ก่อนเรียน	36	12.22	61.11	16.79
หลังเรียน	36	16.97	84.86	

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่าความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนค่าเฉลี่ย 12.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.11 และมีความสามารถในการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 16.97 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.86 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา	4.40	.76	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.29	.74	มาก
3. ด้านความเข้าใจ	4.31	.78	มาก
4. ด้านนำความรู้ไปใช้	4.37	.80	มาก
รวม	4.34	.77	มาก

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มีระดับความพึงพอใจของเด็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

อภิปรายผล

1. การวิเคราะห์ทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 84..86 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร หลักสูตร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมในการนำมาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ จัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการ และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ จึงทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีการช่วยเหลือแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกันในระหว่างที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยที่แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีแล้วว่า มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน มีความน่าสนใจ มีการกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของจุราภรณ์ ปฐมวงษ์ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ มี 4 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการสอน และระบบสนับสนุนกระบวนการสอนตามรูปแบบของผู้วิจัย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นศึกษาความรู้ ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ขั้นสรุปความรู้ และขั้นนำเสนอผลงาน รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ (จุราภรณ์ ปฐมวงษ์, 2565)

2. การเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย 12.22 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้ และมีคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ย 16.97 คะแนน อยู่ในระดับดี เนื่องจากกิจกรรมการสร้างบรรยากาศที่ดีก่อนการเรียน และมีการให้มีภาระงานเขียนที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ควรจัด

กิจกรรมที่เรียงลำดับการจัดการเรียนรู้จากภาระงานเขียนที่ง่ายไปหายาก เนื้อหาภาษา รูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ได้จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในปัจจุบัน เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปปรับปรุงการอ่านการเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องมาจากชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ มีการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเชิงเนื้อหาและนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข ทำให้ชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษมีความสมบูรณ์มากที่สุดก่อนนำไปทดลองใช้จัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังมีการประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้นี้ จึงส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งครูสามารถให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการเขียน รวมไปถึงการมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยเพื่อนในชั้นเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานการอ่านและเขียนของเพื่อนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริฉัตร พินิจวิญญูภาพ และกชกร ธิปัตติ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียน ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ .7371 แสดงว่านักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น .7371 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.71 ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ .50 ขึ้นไป หมายความว่า การสอนด้วยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น (ปาริฉัตร พินิจวิญญูภาพ และกชกร ธิปัตติ, 2563)

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจะดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อผู้เรียนรู้สนุกสนานกับการเรียนรู้ โดยกำหนดเนื้อหาสาระจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนมากำหนดเป็นสาระหรือกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากง่าย ๆ จากสิ่งใกล้ตัวหรือใช้ในชีวิตประจำวัน และมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน แล้วจึงค่อย ๆ ไกลตัวออกไปโดยการ

ออกแบบกิจกรรมในรูปแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยการเป็นบทสนทนาในชีวิตประจำวันและการเขียนเติมคำ และได้เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันบ่อย ๆ โดยให้รางวัลหรือชื่นชมกลุ่มที่ร่วมมือกันในการทำกิจกรรมทุกครั้ง จนนักเรียนเกิดความตระหนักรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ร่วมกัน จนมีความรู้ความเข้าใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่มทุกกิจกรรม จนสามารถนำเสนอผลงานของกลุ่มและเป็นรายบุคคลได้อย่างมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็นในการสะท้อนผลงานของเพื่อน และยอมรับผลงานที่จะต้องปรับปรุงของตนเอง โดยผู้จัดกิจกรรมมีกติกาที่ชัดเจนอย่างกำหนดเป็นขั้นตอนที่เหมาะสมตามศักยภาพ และความสามารถของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนานุช ศรีรังษ์, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร จาริ ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการที่นักเรียนที่เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ได้ลงมือปฏิบัติจริง รู้จักบทบาทหน้าที่ในกลุ่มเรียนรู้ การแก้ปัญหาเป็นทีมจากบทเรียนที่มีความท้าทายในแต่ละกิจกรรม เกิดกระบวนการแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ทั้งตนเอง และทีมงานในกลุ่ม จนทำให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ในการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่ม รวมทั้งได้ใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีการจัดนักเรียนละความสามารถคนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ทำให้นักเรียนในกลุ่มได้แสดงศักยภาพช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ยอมรับในความคิดเห็น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น และยังเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการจำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้นทีละน้อย มีความรู้ ความเข้าใจ จนเกิดความจำ และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ อีกทั้งการที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการกลุ่ม ทำให้การเรียนของนักเรียนสนุกสนาน เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้สูงขึ้น (ธนานุช ศรีรังษ์, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร สุจาริ, 2565)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า กระบวนการสอน และระบบสนับสนุนกระบวนการสอนตามรูปแบบของผู้วิจัย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นศึกษาความรู้ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ขั้นสรุปความรู้ และขั้นนำเสนอผลงาน รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีการช่วยเหลือแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกันในระหว่างที่ทำการกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน มีความน่าสนใจ มีการกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือให้เข้าใจ ก่อนนำไปปรับใช้ในการสอน

1.2 ครูผู้สอนสามารถนำเอาไปปรับใช้เพื่อเดินตามขั้นตอนตามลำดับ เพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด การประเมินผลและการสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง

1.3 ครูผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นไปปรับใช้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาผลการเรียนรู้ทักษะการพูดและการฟังด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษเปลี่ยนจาก Collaborative เป็น Cooperative

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนาพร รุจิโณม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปการจัดการ*, 2(3), 199-210.
- จิตติน เพลงสันเทียะ. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน *การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรรยาภรณ์ ปฐมวงษ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Modern Learning Development*, 7(4), 143-159.
- ธนาบุษ ศรีรังษ์ สุรกันต์ จังหาร และทิพาพร สุจारी. (2565). การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 16(2), 54-66.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผ่านการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้. *วารสารวิจัยมสด*, 8(2), 189-204.
- ปาริฉัตร พินิจวิญญูภาพ และกชกร ธิปัตติ. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 14(2), 105-113.
- วรพงษ์ แสงประเสริฐ, รุ่งทิวา แยมรุ่ง และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. (2560). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 18(1), 118-119.